HORSENS AVIS

Skanderborg Amtstidende.

85. Aarg. | Udgaar hver Dag. Abonnement modtages paa Aviskontoret, aabent fra Kl. 8 Morgen til Kl. 6 Aften, samt paa de kgl. Postkontorer. | Torsdag den 11. April 1912. | Abonnementsprisen er Kr. 250 Øre Kvartalet — saavel paa Landet som i Byen. Udgaar hver Dag. | Nr. 98.

Korsør Vegetabil
Margarine

Læge Viggo Lund,
Jessensgade 9, 1. Sal, Tlf. 340, **træffes atter.** Consult. som vanlig 12—2 — særlig i **Mave & Tarmsygdomme.** 96

Richs BUDDINGPULVER fin Smag. 10 og 15 Øre. 3

En ny Køller-Æra i Nordslesvig?

En skarp Artikel i „Berliner Tageblatt".

Under Overskriften „En ny Køller-Æra?" bringer „Berl. Tagebl." i Gaar en Korrespondance fra Hertugdømmerne, hvori det bl. a. hedder:

„Med voxende Forundring har man i Slesvig-Holsten fulgt de lokale Myndigheders Fremfærd mod den danskindede Del af den nordslesvigske Befolkning. Siden Køller-Æraens Dage har næppe nogen administrativ Forordning udløst saa megen Uvillie og Forbitrelse — og saa blandt den hjemmehørende Befolkning i Nordmarken — som den af Landraaden Dryander i Haderslev og Regeringspræsident Uckert i Slesvig inaugurerede Forfølgelse mod de saakaldte Hjemløse. Man havde i det mindste under Henblik paa de forestaaende Rigsdagsforhandlinger angaaende Loven om Rigs- og Statsundersaatsforholdet haabet paa en Udsættelse af Forfølgelsen mod Arbejderen Mads Egholm og hans Lidelsesfæller, men de Ytringer, som i Udvalget før Paaske faldt fra Regeringsbænken, lader forstaa, at den preussiske Centralinstans staar paa det samme smaalige Standpunkt som de underordnede Forvaltnings-Organer, og at Nytget om en Løsning af Hjemløse-Spørgsmaalet saaledes maa betegnes som meget problematisk."

Korrespondancens Forfatter kommer nu nærmere ind paa de Udtalelser, der fra Regeringens Side faldt i Udvalget, og dvæler bl. a. ved Ytringen om, at „Regeringen har den Tillid til den nordslesvigske Befolknings kristelige Sindelag og høje moralske Standpunkt, at den ikke vil lade sig bringe paa Afveje." Korrespondenten tilføjer: „Denne Tillid er faktisk berettiget, men naar den preussiske Stats Regering paa dette Punkt forraader sit Kendskab til vor Nordmarks Befolknings Sjæl, saa burde den vide, at denne Race Mennesker ogsaa i national Henseende indtager et højt moralsk Standpunkt. Dette Folk har en stolt Villie og lader sig ikke bøje; det holder urokkeligt fast ved sin nedarvede Kultur og Nationalitet. Jo mere det bliver undertrykt og knægtet, desto fastere bliver dets Modstand, og desto friere og mere selvbevidst løfter det sit Hoved."

Tilsidst minder Artiklens Forfatter om den Skæbne, der ramte den slesvig-holstenske Overpræsident v. Bülow, da han paa hin mindeværdige Banket i Haderslev lagde et Ord ind for gensidig Forstaaelse.

„Ikke blot hans Undergivne og den statssubventionerede Presse gjorde — hedder det — Front imod ham, men et ulige heftigere Angreb fulgte fra en Side, der indtil da havde holdt sig i Baggrunden: v. Bülows Standsfæller, de slesvig-holstenske Adelsmænd og i Spidsen for dem Landbrugskamrets overagrariske Formand Hr. v. Rantzau, faldt over ham og tvang ham, om end ikke til Tilbagetog, saa dog til Resignation.

Og her turde det springende Punkt i den preussiske Danske-Politik være at søge: Det agrariske Junkerparti ønsker intet venskabeligt Forhold til den danske Nabo, af nærliggende Grunde. Det vogter derfor strengt paa, at Gnidningsfladerne i Nordslesvig ikke bliver formindskede; derfra stammer den preussiske Regerings Holdning i dette Spørgsmaal."

Smaa Nyheder.

Ingeniør N. Lundgreen i Stockholm har opfundet en Maskine, som uden Pasning kan udspy 5000 færdige Rundstykker i Timen. Den kan ogsaa lave det dobbelte Antal Tvelakker.

—

Den amerikanske Aeroklub agter i August at arrangere en stor Flyvekonkurrence paa 1810 eng. Mil. Starten foregaar i Chicago, og der ventes Flyvere fra hele Verden.

—

I Anledning af Forelæggelsen af Homerule-Lovforslaget i Underhuset i Dag drog i Gaar et Kæmpedemonstrationstog paa ca. 110,000 Personer forbi Bonar Laws Bolig i Belfast.

—

Kongen og Dronningen og deres 3 yngste Børn afrejste i Formiddags over Berlin til Syden ledsaget af en Hofdame, Overhofmarskallen, Hofchefen og Livlægen.

—

En i Forgaars død Rentier Joseph Spitzberger i Wien har skænket sin Formue 2½ Mill. Kr. til Oprettelse af et Børnehospital.

—

Den tyske Socialistfører Bebels Datter er bleven sindsyg af Sorg over sin Mands Død. Saavel hun som Manden var fremragende Læger.

Ved Goldenlake i Arkansas har Floden Mississippi sprængt en Dæmning og sat 45 Landsbyer under Vand.

—

I den svenske By Nortelje udbrød i Gaar Nat Ild i Apoteket. Den bredte sig, og 7 Ejendomme nedbrændte, deriblandt et Forsamlingshus og 1 Skole. 17 Familier blev hjemløse.

—

Den persiske Regent vil abdicere, da han er kommet i Konflikt med Geistligheden. Han vil derefter tage Ophold i Udlandet.

—

Natvægternes Fagforening i København maatte i Gaar ved Kongens Foged sætte sig i Besiddelse af Foreningens Fane, som Fanebæreren nægtede at udlevere til Brug for en Festlighed.

—

I Svendborg indviedes i Gaar en Skoletandklinik, hvor Børnene for 1 Kr. aarlig kan blive behandlet for alle Tandsygdomme.

—

Det franske Finansforslag for 1913 viser en Indtægt paa 4½ Milliard Fr. Det vil give et Underskud paa 161 Mill. Francs, som dækkes af Kassebeholdningen.

—

Fiskeriforeningerne paa Mors har søgt at udvirke Forbud mod Østersskrabning i Limfjorden, naar den nuværende Kontrakt udløber. Det menes dog ikke, at Landbrugsministeriet vil gaa med hertil.

—

I Beuthen i Schlesien blev en Montør Valerus henrettet i Gaar Morges. Han hørte til den Kowold'ske Mordbrænderbande, der den 10. April 1911 i Laurahütte dræbte to Gendarmer.

—

I Aftes lykkedes det i Løbet af et lille Kvarter at sende et Fjernfotografi fra Berlin over Paris til Monte Carlo, en Strækning af over 1500 Kilometer. Billedet forestillede Fyrsten af Monte Carlo. Det blev strax mangfoldiggjort og udstillet i Spillebanken.

—

Ved Walwitz ved Halle drev Stormen i Forgaars 2 Cyklister over paa et Jernbanespor, netop som et Iltog bruste forbi. Den ene Cyklist blev knust af Toget, den anden slap uskadt.

—

Husmand Johannes Jacobsen af Øster Brønderslev Hede lod i Tirsdags sine sex Børn — 5 Piger og 1 Dreng i Alderen fra ½ til 8 Aar — føre til Daaben i Øster Brønderslev Kirke. Forældrene har ifl. „Vendsj. Tid." tidligere tilhørt den hernhutiske Brødremenighed, men er nu gaaet over til Folkekirken.

—

En Sekt, der kalder sig „Guds Kirke" lod Langfredag midt under Gudstjenesten i Saltum Kirke foretage Daab af 4 Mennesker i Nols Sø, som hører til Præstegaarden. Flere Hundrede Mennesker overværede Ceremonien.

Landsthinget.

Landsthinget begyndte i Gaar sit Møde med, at Formanden holdt en meget smuk Mindetale over Etatsraad Pagh. Talen gjorde et stærkt Indtryk paa Thingets Medlemmer, blandt hvilke den afdøde var usædvanlig vel lidt.

Heys Forespørgsel om Landmandsbankens Overtagelse af Lollands Spare- og Laanebank kommer for i Landsthingets Møde Fredag.

Der ventes en længere og vet spændende Debat om den lollandske Bankfammenslutning, om Statens Stilling til denne Sag og om de Konsekvenser, en saadan Bankfammenslutning kan faa.

Referat.

Ved Mødets Begyndelse holdt Formanden følgende

Mindetale over Etatsraad Pagh:

Atter har Døden borskaldt et af dette Things Medlemmer, det 7de Medlem for 6te Kreds.

Etatsraad Pagh vil blive savnet i vide Kredse af vort Samfund. Faa havde saa grundig Indsigt som han i Byernes Erhvervsliv og de almindelige kommunale Forhold, som knytter sig til Byerne. Mangfoldige var de Opgaver, han blev kaldet til at røgte paa disse Omraader, og han røgtede dem paa en saadan Maade, at det skaffede ham Plads blandt de første af dem, hvem disse Forhold laa særligt paa Sinde.

Til Medlem af dette Thing blev han valgt i September 1902, og vi ved alle, hvor virksom en Del han tog i dette Things Forhandlinger, særlig paa de nys nævnte Omraader; han vedblev dermed til det sidste, kæmpede mod den Sygdom, som i de sidste Aar ramte ham, og som nu har sejret. Han vil blive savnet her i dette Thing, hvor han vandt Agtelse ved sin grundige Indsigt, sin usvigelige Pligtopfyldelse og sin grundfæstede Overbevisning, og han vandt Venner blandt os alle ved sin fordringsløse Optræden blandt os. Han vil blive savnet af os og snart glemt.

Justitsministeren fremsatte et Lovforslag om, at Loven om Søfolks Valgret til Folkethinget ogsaa skal gælde for Færøerne.

— Lovforslaget om Bogføring gik efter anbefalende Ord af Tvede (H.) til 3. Behandling i uforandret Skikkelse.

— Lovforslaget om Anmeldelse af Fødsler, Dødsfald m. v. forelaa til 2. Behandling.

Provst Petersen (H. L.) anbefalede paa Udvalgsflertallets Vegne (hele Udvalget undtagen A. L. Andersen, R.) Forslaget i alt væsentligt i uforandret Skikkelse. Nogle af Flertallet stillede Ændringsforslag var kun af formel Natur. Det var af stor Betydning, at vi her i Landet i Lighed med Udlandet fik nøjagtige, paalidelige og fuldstændige Registre over Fødsler, Dødsfald og Ægteskaber.

A. L. Andersen (R.) fandt, at man burde oprette særlige borgerlige Kontorer, som besørgede dette Registreringsarbejde. Det var usundt og unaturligt, at dette Arbejde blev lagt ind under de gejstlige Autoriteters Omraade. Folk, som stod uden for Folkekirken, burde ikke være forpligtede til at have med Gejstligheden at gøre. Han vilde afholde sig fra at stemme.

Kultusministeren kunde tiltræde Ændringerne.

Derpaa vedtoges Ændringsforslagene uden Afstemning, og Forslaget gik til 3. Behandling.

Næste Møde Fredag.

Efter Kulstrejken.

Arbejdets delvise Genoptagelse. Uro i Wigan-Distriktet. En Grubeulykke.

I næsten alle Kuldistrikter blev Arbejdet i Gaar genoptaget, saa vidt Grubernes Tilstand tillod. I det sydlige Wales vedvarer dog Strejken; men Arbejdet er paabegyndt af Selskabernes Funktionærer, ligesom ogsaa flere Tusind Grubearbejdere i Gaar igen er gaaede ned i Gruberne.

Ogsaa Strejken blandt Arbejderne over Jorden i Yorkshire og Derbyshire er endt; i Lancashire har derimod de to Tredjedele af Arbejderne nægtet at genoptage Arbejdet, før Minimallønnen for Distriktet er blevet fastsat. Næsten i alle Distrikter er der truffet Forberedelser til Redsættelse af de ved Minimallonloven indførte Lønkommissioner.

Da de endnu strejkende Grubearbejder i Wigan-Distriktet indtager en fjentlig Holdning mod de Arbejdere, der har genoptaget Arbejdet i Gruberne, er der afsendt et Kavalleriregiment til Wigan.

I Strejkedistriktet er der i Gaar sket en Ulykke, idet en Del af en Lergrube i Nærheden af Bury stred sammen. 4 Kulgrubearbejdere blev dræbt og flere saaret.

Tillægsbevillingsloven.

Efter veloverstaaet Paaskeferie paabegyndte Folkethinget i Gaar Tillægsbevillingslovens 2den Behandling, efter at først et Par Smaasager var expederede.

Jerichow, der var Ordfører, holdt en meget lang og grundig Tale, hvis interessanteste Afsnit var en Omtale af „Husmandsafsæren". Han hævdede herunder navnlig med stor Styrke, at Zahle havde forsømt sin Pligt som Konsejlspræsident.

En egentlig „Husmandsdebat" fik man dog ikke; baade K. M. Klausen og Rode, der talte efter Jerichow, holdt sig til mindre „brændende" Spørgsmaal. Men i de nærmeste Dage vil det sikkert gaa løs.

Den ny Folkethingsmand for Aarskredsen, Gaardejer Lillelund, havde givet Møde og blev budt Velkommen fra alle Sider.

Referat.

Ordføreren (Jerichow, V.) gennemgik de stillede Ændringsforslag, der alle paa en enkelt Undtagelse nær var kommet fra Ministrene. Af Ministrenes 134 Ændringsforslag havde Udvalget tiltraadt de 133. I øvrigt angik de fleste Forslag kun mindre Foranstaltninger og Bevillinger, som var nødvendiggjort af Forholdene.

Paa Spørgsmaalet om Bevillingen til Hjælpekasserne havde Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet foreslog at bevilge 95,300 Kr., medens de Radikale og Socialdemokraterne vilde have Bevillingerne sat til 101,872 Kr. Forskellen var saaledes ikke stor, men den var af principiel Betydning, idet Flertallet gjorde gældende, at Kommunerne kunde faa indtil en Tredjedel af deres Udgifter til Hjælpekasserne refunderet af Statskassen, medens Mindretallet vilde have, at Refusionen skulde andrage en Tredjedel af Udgifterne. Ved Omtalen af en Bevilling paa 18,000 Kr. til Statsbanernes Sygekasse oplyste Taleren, at der i næste Rigsdagssamling vilde blive fremsat et Forslag om Ordningen af denne Sygekasse. De 10,000 Kr., som Staten skulde have for at stille „Godthaab" til Disposition for Kaptajn Kochs Grønlandsexpedition, vilde langt fra dække Statens Udgifter derved, men paa den anden Side havde man fundet det rigtigt, at der ydedes nogen Støtte til dette Foretagende, som efter Talerens Mening var lagt i de rette Hænder.

Ordføreren kom derefter ind paa den lange Række af Samraad, der havde været afholdt mellem Udvalget og Ministrene. Bl. a. var der forhandlet om Statsbanefunktionærernes Forhandlingsret. Naar denne Sag endnu ikke var ført til en endelig Ordning, maatte Aarsagen søges hos Funktionærerne selv, idet disse ikke havde faaet deres Organisationer i Orden, hvilket var en Betingelse for, at Reglerne kunde træde i Kraft. Endvidere var der paa ny forhandlet om Frederiksfundsbanens Takster — uden at det var lykkedes at komme til et endeligt Resultat — samt om de af Isforholdene medførte Transportvanskeligheder, der havde været særlig følelige i Vinter, og deres Bekæmpelse.

Med Landbrugsministeren var der forhandlet om Mund- og Klovsygen og de Udgifter, den havde medført, og med Indenrigsministeren om Læge- og Sygekassehjælp til Beboerne paa Tunø og Drejø. Med Justitsministeren havde der været tre Samraad, dels om Kassefestersynet ved Herredskontoret i Kerteminde, dels om forskellige Anliggender vedrørende det ny Statsfængsel i Nyborg, dels endelig om en Undersøgelse af Sindssygehospitalernes og Strafeanstalternes økonomiske Forhold.

Endelig var der forhandlet med Finansministeren om forskellige Forhold, bl. a. om Taarbækfortets Beliggenhed og om Adgangen til den lille Strandstrækning nedenfor Charlottenlundfortet, som bærer Navnet „Fluepapiret". Der var ikke Tale om at spærre Adgangen hertil. Rode havde foranlediget et Samraad om Geværbevillingen. Det var berettiget, at denne Sag var bleven rejst, idet det var anført, at Geværbevillingen skulde anvendes til Fabrikation af Karabiner, og at en overordentlig Bevilling i Stilhed skulde overføres paa det ordentlige Budget. Det havde dog vist sig, at denne Betragtning ikke var rigtig. Ministeren havde afgivet fyldestgørende Erklæringer, hvoraf det fremgik, at der ikke var Tale om en Omgaaelse af de gældende Bestemmelser.

Sluttelig kom Taleren ind paa en Omtale af „Husmandsafsæren" og det radikale Ministeriums Forhold til Karl Hansen, Ankerstrøde, m. m., saaledes som det foreslaa belyst gennem Breve og Aktstykker, der var tilstillet Udvalget.

Sagen hørte egentlig ikke ind under Tillægsbevillingsloven, men var dog taget med i Betænkningen, da Zahle havde ønsket at knytte nogle Bemærkninger til de forskellige Skrivelser. Det Svar, Zahle nu havde afgivet angaaende sin Optræden i denne Sag, var ikke det samme som hans oprindelige Erklæring — tværtimod, der var paa flere Punkter foretaget Rettelser. Imidlertid skulde Taleren dog ikke komme nærmere ind herpaa i Øjeblikket.

Zahle (R.): Vil De ikke være saa venlig at sige alt, hvad De er berettiget til at sige, med det samme ....

Formanden: Zahle maa ikke afbryde Taleren.

Jerichow: Jeg skal som sagt ikke i Øjeblikket komme nærmere ind paa disse Forhold. Derimod finder jeg Anledning til at fremhæve, at det er en mærkværdig og ganske extraordinær Maade, hvorpaa det radikale Ministerium er gaaet uden om Administrationen — har forhandlet med Folk uden om Ministeriernes Embedsmænd osv. Det er Forhold, som minder om Struensees og Frederik den Sjettes Omgaaelse af Kollegierne og om en Ministers Forhandlinger med udenforstaaende bag Embedsmændenes Ryg for en Snes Aar siden eller mere. Det er ganske forkasteligt, at Poul Christensen som Landbrugsminister ikke har foranstaltet en Undersøgelse af hele denne Sag. Jeg vil hverken dømme eller forsvare Karl Hansen, men jeg vil hævde, at Poul Christensen har forsømt sin Pligt som Minister.

Den tidligere højtærede Konsejlspræsident (Zahle) siger, at han har gjort sin Pligt som Justitsminister. Det kan være, men jeg finder det dog tvivlsomt, thi det ser mærkeligt ud, at han lader det bero med en Erklæring fra Karl Hansen selv, efter at der er rettet en alvorlig Anklage mod denne for at have tilvendt sig 500 Kr. Men det skal jeg dog lade ligge, thi det er slet ikke Zahles Optræden og Ansvar som Justitsminister, der her er Tale om. Nej, Talen drejer sig om Zahle som Konsejlspræsident. Det var Konsejlspræsidenten og ikke Justitsministeren Zahle, Karl Hansen henvendte sig til. Det var derfor Zahles Pligt at tage Affære som Konsejlspræsident, i hvilken Egenskab han bar det almindelige Ansvar, ikke blot for Ministeriets Politik, men ogsaa for dets Administration. Jeg finder det her ganske forkasteligt, at Zahle uden videre overlader Sagen til daværende Landbrugsminister Poul Christensen uden selv at bekymre sig eller holde sig underrettet om dens videre Gang. Dette Forhold er af en saadan Natur, at jeg ikke betænker mig paa at sige, at selv om Zahle har gjort sin Pligt som Justitsminister, har han forsømt sin Pligt som Konsejlspræsident.

K. M. Klausen (S.) beklagede, at man var gaaet bort fra det gamle radikale Middel mod Mund- og Klovsygen — at slaa de angrebne Besætninger ned. Det var det eneste, der hjalp, og det blev i Længden ikke dyrere end at lade Smitten brede sig. Han anbefalede at bevilge 101,872 Kr. til Hjælpekasserne, da Kommunerne var berettigede til at gaa ud fra, at de altid kunde faa en Tredjedel af deres Udgifter refunderet. Det var meget forstaaeligt, at Beboerne i Taarbæk ikke vilde

Kronik.

Leo Tolstojs sidste Rejse.

Af Cand. mag. Hans Iversen.

(Efterstryk forbydes.)

I.

Da i November 1910 Efterretningen kom om, at Tolstoj var reist bort fra sit Hjem og havde banket paa Klosterporten for at blive modtaget af den Kirke, hvorfra han i mange Aar havde været udelukket, maatte enhver, som havde følt sig grebet af hans Digtning, spørge sig selv: Hvorfor og hvad efter? En interessant Undersøgelse af dette Spørgsmaal er gjort af den russiske Forfatter Poseljanin, som har fulgt Tolstojs Fodspor „gennem Dødens Forgaard" ved at besøge de samme Steder — der for øvrigt i Forvejen var ham velbekendte — og ved Samtaler med de Personer, der i hine Dage stod ham nær, især med Tolstojs Søster, Nonnen Maria Nikolajevna, der fra Ungdommen var knyttet til ham med inderlige Baand.

Tolstojs Maal var først Klosteret Optina. Fra Godset Jasnaja Poljana (ca. 1 Mil Syd for Tula) til Stationen Koselsk i Nærheden af dette Kloster, er Banelængden henved 25 Mil. Tolstoj skal før sin Afrejse have drømt, at han arbejdede sig op ad et højt Bjerg, men bestandig faldt ned igen, og strax efter fattede han sin Beslutning. Han medførte stor Bagage og var ledsaget af sin Læge, Makovitski. Denne fortalte, at de for at komme af Sted strax maatte tage med et Godstog, hvori der kun var en Personvogn med tredie Klasses Kupeer. Luften i Vognen var i den Grad fuld af Tobaksrøg, at den tvang Tolstoj til at staa ude paa Platformen i stærk Træk.

Gennem den lille Købstad Koselsk kommer man ad en Vej, som løber mellem udstrakte Markflader, til Klosteret Optina — „Optina det ensomme".

En Verden for sig, fjern fra Menneskers Travlhed og fuld af tankevækkende Stilhed. Den dybe Sjisdraflod lægger sig som en Sølvstreng omkring. De hvide Klostermure skinner stærkere paa Skrænten mod den store mørke Fyrreskov bagved. Taarnurets Slag hentoner langsomt. En Skikkelse gaar forbi og bøjer sig ydmygt. Fra Kirken lyder Munkekorets Sang saa djærvt og malmfuldt, som om det skulde bære ind i Evigheden.

Dette Kloster har staaet saa længe, at dets Anlæggelse hører til Sagnets Tider. Dets Abbed'er og Munke har gennem det sidste Aarhundrede været berømte for deres trøstelige Virksomhed. Dette gælder især Ambrosij af Kasan, der døde 1891, og hans Efterfølger, Josef, der døde i Foraaret 1911. Det var ikke alene Folk af Almuen, ogsaa den fornemme Verden, især Digtere og Kunstnere, søgte her Fred og Hvile. Gogol, som efter Frembringelsen af Mesterværket „Døde Sjæle", blev stærkt religiøst grebet, stod i Brevvexling med Abbed Makarij. Digterfilosoffen Dostojefski levede en Tid her. Ligeledes Vladimir Solovjef og Konstantin Leontjef.

Ingen russisk Digter har med større Finhed formaaet at tegne den russisk „rettroende" Kristnes sjælelige Gennemlevelser end Tolstoj. Se f. Ex. lille Mikolajs (Tolstojs egen) barnlige Aftenbøn i hans første Bog „Barndom og Drengeaar", Grev Nikolajs og Fyrstinde Maries enfoldige Tro („Krig og Fred"), Levins Vielse („Anna Karenina"), flere af hans gamle Bondefortællinger, og selv i „Opstandelse", hvor hans Brud med Kirken først sker, kan nævnes Beskrivelsen af Paaskenatten.

Hvor naturligt var det da, at Tolstoj, som i sin Trang til at uddybe Kristendommens Væsen, havde stillet sig skarpt over for det Kristensamfund, hvis religiøse Liv han saa klart havde opfattet og gennemlevet, dog ved sin urolige Livsaften følte sig draget tilbage. Han, der saa mærkeligt forstod at fange den inderste, næppe gribelige sjælelige Side ved Begivenhederne, følte maaske ogsaa den „værdige, rolige Død" nærme sig, og drog ud for at „fuldbyrde den bedste og største Sag i Livet — at dø uden Frygt og Klage."

Træt af sin Verdensberømmelse, pint af Tvivl og omgivet af Ufred søgte han til Optinaklosteret for at søge Trøst og Opmuntring for sin urolige Sjæl.

Men med en mærkelig Tilbageholdenhed gik han omkring uden for Klosterets Mure og i dets Herberg uden endelig at gøre Alvor af sin Hensigt. Han rejste videre til Shamordin, Klosteret, hvor hans Søster bor. Heller ikke her fandt han Fred, men gjorde atter en lang Rejse — hvorhen han da agtede sig, ved maaske ingen — men Sygdommen standsede ham ved Stationen Astapova, hvor han efter faa Dages Forløb døde den 20. November 1910.

Om det, der skete i Optina, og om en Samtale med Marie Nikolajevna Tolstoja, skal berettes i et Par følgende Artikler.

have et Fort lagt derud, da det vilde være til stor Skade for Egnen. Taleren var af den Opfattelse, at Fortet helst ikke maatte bygges, saa slap man for at spekulere over, hvor det skulde lægges.

Efter at have beklaget, at Statsbaneledelsen stillede sig saa vrangvillig og uforstaaende over for Spørgsmaalet om Funktionærernes Forhandlingsret, kom Taleren ind paa en længere Omtale af Forholdene ved Opførelsen af Statsfængslet i Nyborg. Han sluttede sig til den Kritik, som i sin Tid var fremkommen fra Holger Neergaards Side, af Tilrettelæggelsen af dette Arbejde, og hævdede, at saa vel Hovedentreprenøren som Arkitekten var uheldigt valgt, og at Ansvaret herfor maatte lægges paa Justitsministeren. Navnlig var Arkitekten (Nyebølle) uheldig, hvilket baade Fængselsdirektøren og Stadsingeniøren havde erklæret. Bl. a. havde han forbigaaet de stedlige Haandværkere paa en demonstrativ Maade, saa at Ingeniør Koch til sidst havde fundet sig foranlediget til at gribe ind. Taleren sluttede med at lyse efter den Kommission af sagkyndige, som skulde have Tilsyn med Arbejdets Udførelse.

Rode (R.) vilde henlede Opmærksomheden paa Samraadet mellem Udvalget og Trafikministeren angaaende Transportvanskelighederne paa Grund af Isforholdene. Statsbanerne havde gjort, hvad de kunde, men paa Kallundborg—Aarhus-Ruten var der saa at sige intet foretaget. Det forenede Dampskibsselskab havde her ikke opfyldt sine Forpligtelser over for Staten paa tilbørlig Maade, og Trafikministeren burde sørge for, at lignende Kalamiteter som i denne Vinter afværgedes.

I øvrigt vilde Taleren gerne spørge Ministeren, hvorledes det forholdt sig med Gartner Clement Jensens Udnævnelse til Havneinspektør . . .

Formanden: Det Spørgsmaal kan ikke fremdrages under Tillægsbevillingsloven.

Rode: Det var dog interessant at faa en Udtalelse fra Ministeren herom.

Formanden: Saa maa der stilles en særlig Forespørgsel. Her kan Sagen ikke behandles. Dog har Ministeren Lov til at svare, hvis han vil.

Rode kom derefter ind paa en yderst vidtløftig Omtale af Samraadene med Forsvarsministeren og omtalte navnlig Geværbevillingen, som gav ham Anledning til en Række ny Udfald mod Militærvæsen i det hele taget.

Formanden afbrød her Forhandlingerne.

Næste Møde Torsdag.

Dagens Nyt.

Officielt. Slotspræst C. J. Linnemann, R. af Dbg., er bleven benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Grosserer, Etatsraad Carl Christopher Holten af København og Oldermand for Parykmagerlauget, Frisør Louis Peelmann er udnævnte til Riddere af Dannebrog.

Sognepræst for Jetsmark og Hune Menigheder i Aalborg Stift, Provst Tolstrup og udnævnt grønlandsk Førstepræst J. Chemnitz, Dannebrogsmand, er udnævnt til Riddere af Dannebrog.

Kammerherre, Hofjægermester, Ritmester F. A. L. A. Baron Reedtz-Thott til Bispstorp, Ridder af Dannebrog, Medlem af Overmønstringskommissionen, er udnævnt til Dannebrogsmand.

Statsbanerne. Baneingeniør, Cand. polyt. H. R. P. Hiort-Lorenzen er efter eget Ønske forflyttet fra 4. Banekreds, Struer, til 2. Banekreds, Fredericia.

Kommer „Højskolen i Soer“ nu? En Kreds af Højskolemænd og Universitetslærere holdt i Forgaars i København et 6 Timer langt Møde, hvis Resultat blev, at der skal arbejdes videre for Dannelsen af en almenfolkelig Landshøjskole efter en nærmere skitseret Plan. Der blev nedsat et Udvalg til at sætte Arbejdet i Gang.

2 Dampere kolliderer. Damperen „Væring“, tilhørende „Det helsingørske Dampskibsselskab“, og engelsk Damper „Haslingden“ har været i Kollision i Gibraltars Havn. „Væring“ har taget Skade under Vandlinien.

Finland—Rusland. Efter indløbne Privatmeddelelser synes den officielle Meddelelse om de finske Lodsers Demonstrationer at være stærkt overdreven. Af 75 Lodser i et enkelt Distrikt har kun 8 af de ældste taget deres Afsked, og Lodsning af Skibene foregaar overalt uhindret.

Japan og Kina. Til Reuters Bureau telegraferes fra Tokio: Den japanske Regerings Betingelser for Deltagelse i det kinesiske Laan er Anerkendelsen af Japans særlige Interesser i Mandshuriet og Udelukkelsen af Mandshuriet fra Laanesyndikatets Operationer.

Oversvømmelserne i Amerika.

Jernbanetrafiken standses. — 5000 Menneskers haabløse Anstrengelser. — De Husvilde.

Om de voldsomme Oversvømmelser i Amerika foreligger der nu mere udførlige Beretninger:

De 2000 Kvadratmil Land, der nu er oversvømmet, har frembragt Tilstande, som med et mildt Udtryk er fortvivlede. 30,000 Mennesker er pludselig bleven husvilde og sejler omkring paa Pramme i en ren haabløs Forvirring.

Den lille By Cairo ved Memphis har i over fire Dage været fuldkommen isoleret som en Ø og paa de mindst oversvømmede Steder i Missisippidalen staar Vandet over 10 Fod højt i Gaderne.

Flere Steder i Dalen rager kun de øverste Etager frem over Vandfladen, og i disse Huse har en Mængde Familier klumpet sig sammen uden at kunne slippe der fra.

Nøden er stor og faar et stadigt større Omfang. Det er næsten umuligt at tilføre de skibbrudne Familier Fødemidler. Den eneste Maade, man kan komme i Forbindelse med dem paa, er ved Hjælp af fladbundede Baade.

Tusinder af Mennesker er paa denne Maade henvist til at leve som i Noahs Ark — kun med den Forskel, at de mangler Fødemidler, og at der hersker en Fortvivlelse blandt de Ulykkelige, som bl. a. giver sig Udslag i en Mængde Selvmord. Flere Mødre foretrækker at tage deres Børn i Favnen og søge Døden i Vandet frem for at leve videre paa den Ruin, Vandets Ødelæggelser har levnet dem.

Til den øvrige Elendighed kommer der nu Meddelelse om, at Floden syd for Memphis har gennembrudt tre nye Dæmninger, og at Vandet med en saadan Vælde er brudt ind over Landet, at al Jernbanetrafik har maat et ophøre. Ca. 5000 Arbejdere er i Øjeblikket optagne af at bringe Hjælp, men Anstrengelserne er foreløbig haabløse.

Naturligvis har Ulykken vakt en umaadelig Bevægelse i baade de nærliggende Distrikter og langt længere bort, og man har allerede indsamlet store Summer til Hjælp for de Skadelidte. Det er imidlertid foreløbig kun en Draabe i Havet, thi Ødelæggelsen har allerede anrettet en Skade, der beløber sig til op imod 50 Mill. Kr. og man venter, at den i Løbet af kort Tid vil komme op paa det dobbelte. Der er nemlig intet at gøre med Hensyn til Dæmningernes Udbedring før Floden ophører med at stige, og det synes der foreløbig ikke at være nogen Udsigt til.

Flere Byer langs Missisippidalen er stærkt truede og Uroen breder sig blandt Befolkningen. Der træffes imidlertid store Foranstaltninger for at hindre Ulykken i at tage et nyt Omfang.

Kirkelovs-Situationen.

Fællesudvalget begynder sit Arbejde.

Fællesudvalget angaaende Menighedsraadsloven har i Gaar paabegyndt sine Møder. Folkethingsmand Moestrup er valgt til Formand og Landsthingsmands Jørgen Petersen til Sekretær.

I Dag afholdes der et nyt Møde, hvor der — imod Forventning — vil blive Generaldebat om hele den kirkepolitiske Situation. Naar denne Generaldebat er endt, vil der blive foretaget en første Behandling af Forslagene og nedsat et Underudvalg til en nærmere Gennemgang af Enkelthederne.

To danske dræbt i Amerika.

En ældre og velkendt dansk Købmand i Byen Grant i Florida ved Navn Lars Jørgensen er ifl. „Den danske Pioneer“ midt i forrige Maaned bleven myrdet. Jørgensen var ude at køre en Aften og blev da skudt i Ryggen fra et Baghold. Hesten vente tilbage til Ejerens Butik, og man fandt Jørgensen liggende død i Køretøjet. Ved Hjælp af Blodhunde opsporede man en ung Mand, som skyldte Jørgensen Penge og flere Gange havde truet med at dræbe den gamle Mand, hvis han prøvede paa at indkræve sit Tilgodehavende. Jørgensen var 65 Aar og havde boet i Byen Grant i 25 Aar.

— — —

En uhyggelig Begivenhed fandt Sted Mandag den 25. Marts, idet en ung Dansker Christopher Larsen paa den mest brutale Maade blev skudt ned i sit Hjem i New York. Hr. Larsen og hans Hustru festligholdt en ung Veninde, Frk. Mary Mackey's Fødselsdag med en Fest i Larsens Hjem. En ung Mand kom uindbudt til Stede og ønskede at hilse paa Fødselsdagsbarnet, der imidlertid ikke ønskede hans Nærværelse. Larsen meddelte den unge Mand dette, hvorpaa denne med Vold søgte at trænge ind i Lejligheden og angreb Larsen med en Kniv. Larsen fik imidlertid Bugt med Fyren og fik ham ud.

Kort efter ringede det paany paa Døren, og da Larsen aabnede denne, stod ifl. „Nordlyset“ udenfor en Del unge Fyre, af hvilke en fyrede en Revolver af mod Larsen, der øjeblikkelig styrtede død om — ramt i Hjertet. Larsen efterlader sig Hustru og et lille Barn.

Odaliskernes korte Frihedstid

De tyrkiske Kvinder og Parisermoderne.

Dødsstraf for at kaste Sløret.

Blandt alle tyrkiske Kvinder hersker i Øjeblikket Sorg og Harme, og Harmen er rettet mod selve Sheik-ul-Islam, der for de rettroende Muselmænd betyder det samme som Paven for Katolikerne. Men Sheik-ul-Islam har ogsaa saaret Damerne paa det smukke Køns ømmeste Punkt.

Det er jo kun kort Tid, siden de tyrkiske Kvinder begyndte at føle, at de var Mennesker lige saa vel som Mændene. Efter den ungtyrkiske Revolution begyndte de at leve op paa ny efter Aartusinders Trældom. Profetens Paastand om, at Kvinden ingen Sjæl havde, var der ingen, der tog alvorligt længer. Mændene begyndte at spadsere med deres Hustruer paa Gaderne — hvilket tidligere var anset for en Dødssynd —, i Skolerne begyndte man at give de unge Tyrkerinder en moderne Opdragelse, der blev stiftet Kvindeklubber i Konstantinopel og andre større Byer — kort sagt, det syntes, som om Odaliskernes Tid uigenkaldelig var forbi og Tyrkiet ved at glide ind under Kvindeemancipationens Tegn.

Mest manifesterede den ny Tid sig i Kvindernes Klædedragt. Den gamle Sækkedragt med det uigennemsigtige Slør blev hængt paa Pulterkammeret. Sløret for Ansigtet blev tyndere og tyndere, ja, mange kastede det helt, og i de højere Klasser holdt Parisermoderne deres Indtog. Det var i den sidste Tid vanskeligt at se Forskellen mellem de tyrkiske og de „europæiske“ Kvinder paa de store Promenader i Konstantinopel.

Men saa kom Sheik-ul-Islam og spolerede det hele. Han udstedte en Befaling, hvori han slog fast, at de ny Skikke var „Tøjlesløshed“ og stridende mod Profetens Bud, og samtidig indprentede han baade Kvinder og Mænd, at ifølge Koranen havde Kvinderne ingen Sjæl. Det gik derfor ikke paa nogen Maade an, at de vilde bryde ud fra Aartusinders Tradition.

Men da han maaske har frygtet, at en Bandbulle alene ikke vilde være i Stand til at dæmme op for „Uvæsenet“, greb han ogsaa til praktiske Foranstaltninger. Han gav nemlig Politiet Ordre til uden videre at lukke alle Kvindeklubber og Pigeskoler samt til at arrestere enhver Dame, der viste sig paa Gaden uden med tæt Slør for Ansigtet. Endvidere gjorde han Mændene opmærksom paa, at det var deres Pligt at forhindre disse „umoralske og mod Koranens Bud stridende“ Moder i at faa Indpas i Tyrkiet. Og endelig gik han saa vidt, at han fik indsat et Par ny Paragraffer i den tyrkiske Straffelov, hvorefter enhver Dame, som antog de europæiske Moder, skulde lide samme Straf som Gudsbespottere — d. v. s. Døden.

Den tyrkiske Regering har ikke vovet at hindre den mægtige Mand i hans Forehavende, da den ikke anser det for tilraadeligt, at Befolkningen kunde faa den Opfattelse, at den ikke overholder Koranens Bud. Derfor maa Sheik-ul-Islams Bud efterkommes.

Og saa synker de tyrkiske Kvinder da tilbage til deres gamle Skyggetilværelse bag Haremets Mure, uden at nogen foreløbig tør løfte en Haand til Forsvar for dem. Der er ikke andet for dem at gøre end at sukke under de Lænker, som de ikke mægter at afryste — endnu.

Mr. Strong.

Duellen i Dyrehaven.

Den ene af Duellanterne unddrager sig Straf.

Fra København skrives i Gaar: Birkedommer Valeur i Nordre Birk har nu afsluttet Forhørene angaaende den meget omtalte Duel i Dyrehaven for nogen Tid siden mellem Forfatteren Josef Petersen og Student Zeemann.

Akterne er derefter bleven tilstillede Københavns Amt, som skal afgøre, om der skal rejses kriminel Tiltale mod Kombattanterne eller ej. Det anses for givet, at Amtet vil beordre Tiltale, og at de begge vil blive idømt Fængselsstraf — 14 Dages simpelt Fængsel plejer at være Taxten i den Slags Tilfælde.

Imidlertid kommer kun Josef Petersen til at afsone Straffen, da Student Zeemann er rejst til Udlandet og næppe kommer tilbage foreløbig.

Muligvis bliver der ogsaa rejst Tiltale mod de unge Mennesker, der har fungeret som Sekundanter.

Smudsliteraturens Stormester død.

Som meddelt er en af Tysklands mest læste Forfattere Karl May afgaaet ved Døden i Dresden. For faa Aar siden var han en agtet og æret Mand i vide Kredse, nu var han en Mand, hvem et saa anset Blad som „Gøteb. Handelstid.“ kalder Smudsliteraturens Stormester.

I sin Velmagtstid skyede Karl May intet Middel til at reklamere for sine Bøger, de pristes i Annoncespalter og i betalte Textnotitser, og selv i Kürschners Literaturhistorie findes Mays Fortræffelighed bekræftet i Vedtegningen: „Æresdoktor, Oversætter af arabiske, persiske, kurdiske og indiske Dialektmanuskripter, Forfatter af Romaner og Rejsebeskrivelser, som røber det mest indgaaende Kendskab til Landene og deres Beboere samt af Traktater og Skildringer af Missionærernes Liv.“

Endelig tog en Kritiker sig for at afsløre Karl May og konstaterede med klare Beviser, at den berømte Rejseskildrer og Forfatter aldrig havde været udenlands, endsige studeret i fremmede Lande, at han ikke forstod et eneste af de Sprog, som han paastod at have oversat fra, at han ikke ejede nogen akademisk Titel, ikke en Gang en købt, men at han var en flere Gange straffet Forbryder, Indbrudstyv og Voldtægtsforbryder, samt at han havde været Fører for en Røverbande i Erzgebirge.

Da May var blevet afsløret, anlagde han en Mængde Injurieprocesser, men tabte dem alle og dalede nu efterhaanden ned til en literær Købenicher, for hvem Døden sikkert blev en Befrielse.

Hans Bøger vrimler af Raaheder og svælger i bestialske Grusomheder og raffinerede Perversiteter, og det anses af alle for en Gaade, at de tyske Katholiker kunde lade sig saaledes forblinde af May, at han blev anerkendt af deres Ledere som en vidt berejst kundskabsrig Mand, der nu som en ny Jules Verne vilde lade den katholske Ungdom nyde godt af sine Oplevelser og sit Fortællertalent.

Tjeldtyven fanget.

En dramatisk Anholdelse.

Tjeldtyven Ferdinand Andersen, som Natten til den 16. Januar flygtede fra Sindssygeanstalten ved Aarhus, hvor han var indlagt til Observation, er i Gaar bleven anholdt i Landsbyen Tvede ved Randers.

2 Betjente, som var paa Vej til en Skovauktion, opdagede ham inde paa en Mark, hvor han søgte at skjule sig bag et Hegn. Han tog strax Flugten ind over Markerne, forfulgt af Betjentene.

Ved Herregaarden „Gjessinggaard“ løb han ud i Molledammen, hvor han blev staaende i Vand til Halsen, mens Betjentene lavede en Tømmerflaade, paa hvilken de sejlede ud til ham. Han slog imidlertid saa kraftigt om sig, at begge Betjentene faldt i Vandet. Tililende Folk fik kastet et Reb om Tyven og fik ham halet i Land. Han havde efterhaanden faaet Krampe i Vandet og var nu næsten livløs.

Han blev kørt til Randers Sygehus, men senere overført til Arresten. 2 Betjente fra Holstebro vil i Dag afhente ham. Siden sin Flugt har han opholdt sig paa Randersegnen og har en Tid haft Beskæftigelse i Randers By.

Automobil-Skrækken i Paris

Politiets Fejlgreb.

Jagten paa Automobilbanditterne fortsættes med en saa usvækket Iver af Politiet, at det nærmest former sig som en Tragikomedie.

Indtil nu har man ialt arresteret en halv Snes Personer som sigtede for at staa i Kompagni med Automobilbanditterne. Der kan imidlertid ikke rejses nogen Anklage paa Sigtelserne, idet det nødvendige Bevismateriale endnu ikke er bragt tilveje.

Disse Forhold i Forbindelse med spøgefulde Borgeres gale Streger har efterhaanden gjort Politiet ganske nervøs, og som et Udslag af denne Nervøsitet maa man regne de mange meningsløse Anholdelser af fredelige Automobilfarende.

Bare det at køre i et graat Automobil er tilstrækkelig til at blive mistænkt og overalt spores Nervøsiteten: I Macon rygtedes det, at en af Banditterne befandt sig der. Dette havde bl. a. til Følge, at en ung elegant klædt Mand, som i Kaadhed gemte sig bag et Træ, da et Par Gendarmer red forbi, øjeblikkelig blev arresteret, sigtet for at være den ene af Bandens Hovedmænd, nemlig Bonnot. Han forsøgte under Arrestationen at flygte, men Gendarmerne i Forbindelse med den ophidsede Menneskemængde kastede sig over ham og slog ham halvt til døde. Paa Politistationen viste det sig imidlertid, at den paagældende var en stakkels Aandssvag, som naturligvis intet som helst havde med Røverne at gøre.

Under alt dette jager man med feberagtig Hast efter Hovedmændene Garnier og Bonnot. Sidst forlød det med stor Bestemthed, at de holdt sig skjult i et Hus paa Montmartre. I den Anledning blev hele Ejendomskarreen omringet af Politiet. Tusinder af Mennesker var mødt op for et overvære de to Røveres Arrestation. Dette medførte imidlertid en Forvirring, under hvilken det lykkedes Røverne at undslippe.

Politiet er rasende forbitret, ikke mindst paa Pressen, hvem det beskylder for at være Aarsag i, at saa mange Mennesker var mødt op. Politipræfekten har da ogsaa højtideligt erklæret, at Bladene herefterdags ingen som helst Meddelelser modtager fra Politiet, og de forskellige Funktionærer har faaet meget strænge Instruxer i saa Henseende.

Medens denne haabløse Jagt staar paa, herser man efter alle Kunstens Regler med de arresterede Anarkister for at faa en Tilstaaelse frem, der kan berettige Anklagen imod dem. I Særdeleshed arbejdes der paa at faa den arresterede Soudy til at bekende Makkerskabet med Automobilrøverne. Han nægter det imidlertid fuldstændig og besvarer alle Dommerens Spørgsmaal med at fremsætte anarkistiske Teorier i et saadant Omfang, at disses Filosofi gaar langt over Dommerens og mange andres Forstand.

Og trods alle Anstrængelser fortsætter Røverne deres vilde Togt gennem Seinestaden.

Skibsulykken paa Nilen.

Den Turistdamper, som i Forgaars forulykkede paa Nilen, gik i Fart mellem Sachara og Kairo. Om Bord var 400 Mennesker, for Størstedelen Smaaborgere, der havde fejret den store Foraarsfest, den saakaldte Chamel-Nesim.

Kl. ca. 11 Aften stødte den sammen med en Slæbedamper og gik strax lodret til Bunds. Slæbedamperen søgte energisk at yde Redningstjeneste, og fra Land udsendtes talrige smaa Skibe og Baade, men trods den hurtige Hjælp lykkedes det ikke at redde mange, da de druknende ikke kunde se de udkastede Tove.

Medens Cooks Rejsebureau erklærer, at der ikke var Europæere imellem Damperens Passagerer, da Turistsæsonen er forbi, melder et Telegram, at der blandt de bjergede Lig er mindst 5 europæiske Damer, der hørte til et større Rejseselskab. Det øvrige Selskabs Skæbne kendes ikke.

Ialt menes 250—300 Mennesker at være druknede.

Den jydske Grundejerkreditforening.

Forslaget om Ændring i Loven om den jydske Grundejerkreditforening var i Gaar til 3. Behandling i Folkethinget.

— Johs. Petersen (S.) anbefalede Forslaget. Han haabede, at der fra Ministeriets Side vilde blive vist den samme Velvillie over for Husmandskreditforeningerne, hvis disse udtalte Ønsker om Begunstigelser i Form af forlænget Amortisationstid eller lignende. Det kunde maaske blive vanskeligt for Husmandskreditforeningerne at klare sig i Konkurrencen.

— Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup) troede ikke, at dette Forslag vilde genere Husmandskreditforeningerne, som i Forvejen var særdeles gunstigt stillede i Konkurrencen. Imidlertid skulde han altid stille sig imødekommende over for Ønsker fra den Kant.

Efter yderligere anbefalende Udtalelser af Johs. Petersen (S.) og Rs. Nielsen (Herning, V.) vedtoges Forslaget enstemmigt. Det gaar nu til Landsthinget.

By og Land.

Horsens, den 11. April.

Vejret: Der er Udsigt til temmelig rolige Vindeforhold, noget under normal Varme.

—

Temperaturen i Middags:
Ved Havnen + 4 Gr.
Ved Raadhuset + $5^1/_2$ Gr.
Barometer: $74_{,1}$ stigende.

—

Professor Saugman, Vejlefjord Sanatorium, er afrejst til Rom for at deltage i den internationale Tuberkulosekongres.

—

Cand. jur. J. B. Petersen, Horsens, har faaet Bestikkelse som Underretssagfører.

—

Stiftamtet har konstitueret Overretssagfører Plenge som Byraadets Formand under Borgmester Melbyes Bortrejse til 17. April.

—

Direktør Axel Jacobsen vil mulig i en nær Fremtid opføre „Genboerne“ paa Horsens Theater med kgl. Skuespiller Olaf Poulsen som Løjtnant v. Buddinge.

—

Horsens i Aften:
Kl. $8^1/_2$: Cirkus Mundeling.

—

Cykellygten tændes i Byen Kl. 8

Sønderjydsk Forening

havde i Forbindelse med Ungdomsforeningen formaaet Højskolelærer F. Nørregaard til i Aftes i Stefanshjemmet at tale om D. G. Monrad. Efter kort at have berørt Monrads ulykkelige Barndomstid fortalte Hr. Nørregaard udførligt om Monrads Stilling til Krigen 64 og paaviste, at der blev gjort ham stor Uret af hans Samtid.

Pastor Tomasson bragte Foredragsholderen Forsamlingens Tak, og Mødet begyndte og sluttede med en Fædrelandssang.

—

Rutebaadene.

Den paatænkte Kreaturexport fra Morsø over Randers har været stillet overfor flere betydelige Hindringer, der dog nu omsider er overvundne, saa at Ruten nu er sikret. Udførslen fra Morsø andrager ordinært 400 Kreaturer om Ugen, og „Randers Venstreblad“ mener, at fire Femtedele deraf fremtidig vil gaa over Randers.

Fra Aarhus Havn afskibedes i Gaar med „Thor“ og „Delphin“ 124 og 159 Kreaturer til Lübeck.

Havnebyen Horsens sender stadig sine Kreaturer til Tyskland pr. Jernbane via Kolding Havn.

—

Give—Herning Banen.

Ved Licitationen over Anlæget af Give—Herning Banens andet Stykke forelaa 9 Tilbud, nemlig fra Ingeniør Werner paa 317,000 Kr., Carl Jensen, Kolding, paa 328,000 Kr., Hoffmann, Hansen & Co. 336,500 Kr., Saabye & Lerche 338,080 Kr., Brøchner-Larsen og Agge, Rødkærsbro, 348,000 Kr., Fibiger & Villefrance 348,829 Kr., Andersen & Cordes, Aalborg, 361,500 Kr., Wätzold & Jørgensen 368,900 Kr. og Klæstrup 450,000 Kroner.

—

Hedninge- og Israelsmissionen.

Tirsdag den 14. Maj vil der i Ungdoms- og Menighedshjemmets Lokaler i Kildegade blive afholdt et Udsalg til Fordel for Hedninge- og Israelsmissionen. Missionspræst Nyholm fra Aarhus har lovet at komme og tale.

—

De lovbefalede Smørbedømmelser.

I den 7. lovbefalede Smørbedømmelse deltog ialt 147 Mejerier. I bedste Trediedel kom Horsens Mælkeforsyning og Mejerierne Flemming, Kærholm, Rask, Aldrup og Enghauge.

—

Statsskuerne.

De jydske Hingste- og Tyreskuekommissærer holdt i Gaar Møde i Aarhus og fastsatte Tiden for Afholdelse af Sommerens Statsskuer. Statsskuet i Horsens holdes 28. og 29. Juni og i Vejle 2. og 3. Juli.

Der er endnu ikke fra Landbrugsministeriet modtaget Forbud mod, at klovbærende Dyr deltager i Skuerne. Fremkommer et saadant Forbud, vil der kun blive afholdt Hingsteskuer.

Det jydske Hesteskue i Skanderborg blev fastsat til Dagene 12., 13. og 14. Juli.

—

Midtjydsk Mejeriforening

uddelte paa sidste Repræsentantmøde følgende Præmier for Smørudstillingerne i 1911. Tallet bag Mejeribestyrerens Navn er Gennemsnitspointstallet.

Egedal, Christiansen $11_{,42}$, Tørring, Nielsen $11_{,38}$, Kirkedal, Mortensen $11_{,33}$, Stenderup, Hansen $11_{,29}$, Hylke, Rørbæk $11_{,21}$, Tamstrup, Petersen $11_{,21}$, Hamlet, Bønnelykke $11_{,17}$, Gedved, Petersen $11_{,13}$, Isager, Christiansen $11_{,06}$, Søbæk, Rasmussen $11_{,04}$, Barrit, Hansen $11_{,00}$, Møballe, Lund $10_{,96}$, Østbirk, Mortensen $10_{,96}$, Elling-Eier, Rasmussen $10_{,92}$, Ølstedbro, Ahrents $10_{,88}$, Aale, Mortensen $10_{,88}$.

Derefter Flemming Mejeri $10_{,88}$, Torp 10,75 og Hedensted $10_{,50}$.

For Øst uddeltes Præmier til Bjørnkær, Klausen $11_{,13}$, Kragelund, Schack $11_{,00}$ og Stenderup, Hansen $10_{,75}$, Østbirk, Mortensen $11_{,75}$, Stenderup, Hansen $11_{,63}$, Østbirk, Mortensen $12_{,00}$, Spangkilde $11_{,75}$ og Kragelund, Schack $10_{,00}$.

—

Fangerne afrejser til Heden.

Med Toget nordpaa 8,24 i Morges afrejste Inspektør From, Overbetjent Goldbech, 3 Betjente og de 20 Fanger, der skal tilbringe Sommeren ved Gedhus. Efter endt Inspektion ved Gedhus afrejser Inspektøren og Overbetjenten til Kølseng for at bese Forholdene der. Med det første Morgentog i Morges afrejste 4 Fanger og 2 Betjente til Kølseng.

—

Læreransættelser.

Skoledirektionen for Nørvang-Tørrild Herreders østre Provsti har kaldet hidtilværende Timelærer ved Vejle Købstads kommunale Skolevæsen J. D. Reffsøe til fast ansat Lærer og hidtilværende konstitueret Andenlærer ved Ildved Skole i Hvejsel Kommune N. G. Henneberg til Andenlærer ved samme Skole fra 1. April.

—

Folkekirken.

Præsteviet midlertidig Medhjælper hos Sognepræsten for Søllerød Menighed i Sjællands Stift J. G. T. G. Harboe er udnævnt til Sognepræst for Tørring og Hammer Menigheder.

—

Vore Fjorddampere.

„Agda“ afsejlede i Gaar til Helsingør, hvor den skal paa Bedding.

—

Horsens-Industri.

Til den nye Esajas Kirke i København, der skal indvies den 1. September har Horsens Orgelbyggeri i disse Dage faaet overdraget Bygningen af Orgelet. — Det skal have 24 klingende Registre fordelte paa 2 Manualer og Pedal — samt elektrisk Vindtilførsel, og koste ca. 11,000 Kr. Facaden er tegnet af Slotsarkitekt Thorv. Jørgensen, København.

—

Om Landbrugets Handel

skriver „Ugeskr. f. Landm.“: Handelsforholdene har selvfølgeligt været meget rolige i den forløbne Uge, men flere Korrespondenter nævner dog, at Prisen paa Smaagrise stadig er i stigende.

—

Solgt Byggegrunde.

Savskærer J. Jensen, Bryrup, som fornylig solgte sit Savskæreri, har af Laust Johnsen, Bryrup, købt 4 Tdr. Land for 450 Kr. pr. Tdr. Land.

Laust Johnsen, Bryrup, har til Landpost Jeppe Jensen, Bryrup, solgt en Byggegrund for 370 Kr. Overtagelsen er sket.

Redaktør Rasmussen har solgt en Byggegrund i Emil Bøssensgade til Arbejdsmand Søren Hansen for 600 Kr. Overtagelsen strax.

—

Brædstrup Gymnastikforening

afholdt i Forgaars Gymnastikopvisning paa Centralhotellet. Der var i Holdet ikke saa faa flinke Gymnaster, og Publikum gav efter mange af Øvelserne sit Bifald livligt til Kende. Efter Opvisningen var der Bal for Foreningens aktive og passive Medlemmer med Damer.

—

Ejendomshandel.

Fhv. Kroejer Laust Peder Sørensen, Brædstrup, har købt Gaardejer Anders Søgaards Gaard i Føvling for 25,700 Kr. Til Gaarden hører 22½ Tdr. Land. Be-

Inserater.

Fra den 16. April aabner undertegnede en 1. Klasses Barber- og Frisørsalon i Hestedamsg. 9, som anbefales til ærede Publikum.

96 **Gerlach.**